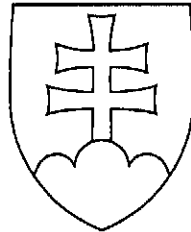

ÚI - SOI, Kancelária ÚR Bratislava	
číslo:	10. 11. 2011
číslo:	84/2/10
priloha:	16/10

6S/19684/2010 - 51
7010234001

19. 12. 2011

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Nad'a a členiek senátu JUDr. Evy Baranovej a JUDr. Valérie Mihalčinovej v právnej veci žalobcu: Ing. Jaroslava Šutarika - .MB.L., Mlynská 39, Spišská Nová Ves, IČO: 17 928 940, právne zastúpeného JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom so sídlom Floriánska 19, Košice, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/1081/99/2009 zo dňa 10.5.2010, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Žalobca sa žalobou z 13. 7. 2010 podanou v lehote uvedenej v ustanovení § 250b ods. 1 O. s. p. prostredníctvom právneho zástupcu domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0181/99/2009 z 10.5. 2010, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0455/08/09 zo dňa 11. 8. 2009 a zamietol odvolanie žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu o uložení pokuty žalobcovi vo výške 400,-Eur pre porušenie povinnosti

predávajúceho podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Správny orgán prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia z 11. 8. 2009 vychádzal z výsledkov kontroly vykonanej jeho inšpektormi dňa 28. 5. 2009 v prevádzke žalobcu Obuv kožená galantéria v Obchodnom dome Spišan v Spišskej Novej Vsi, záverom ktorej bolo zistenie, že žalobca nezabezpečil dodržanie povinnosti predávajúceho vyplývajúce z ustanovenia § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu len na základe odborného posúdenia. Konštatoval, že žalobca ako predávajúci reklamáciu dámskej obuvi (zakúpenej 10.10.2008) uplatnenú 1. 12. 2008 neuznal, avšak ani nezabezpečil jej odborné posúdenie. Listom zo dňa 17.12.2008 bol spotrebiteľ predávajúcim (žalobcom) informovaný o vybavení reklamácie tým spôsobom, že reklamáciu považuje žalobca za neopodstatnenú a zároveň obdržal vyjadrenie spoločnosti Rieker Slovakia s.r.o. zo dňa 8. 12. 2008 s uvedením, že nejde o vadu výrobku. Podľa obsahu prvostupňového rozhodnutia z 11. 8. 2009 za zistené nedostatky a za preukázané porušenie zákona zodpovedá v plnom rozsahu žalobca ako účastník konania v zmysle § 2 písm. b) bodu I. zákona o ochrane spotrebiteľa a z tohto dôvodu bolo 27.7.2009 voči žalobcovi ako predávajúcemu začaté správne konanie. Žalobca v písomnom vyjadrení k začatému správne konaniu s poukázaním na ustanovenie § 15 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch dospel k záveru, že vyjadrenie spoločnosti Rieker Slovakia s.r.o. ako výrobcu je možné považovať za vyjadrenie znalca. K uvedenému konštatovaniu správny orgán prvého stupňa uviedol, že z podkladov pre rozhodnutie nevyplýva, že by vyjadrenie spoločnosti Rieker Slovakia s.r.o. ako dodávateľa predmetnej obuvi bolo možné považovať za odborné vyjadrenie v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade zákonom stanovené podmienky pre aplikáciu § 15 zákona č. 382/2004 Z. z. v platnom znení podľa prvostupňového správneho orgánu splnené neboli, a preto uzavrel, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako protiprávny, pričom pri ukladaní sankcie postupoval podľa ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa.

II.

V odvolaní zo dňa 7.9.2009 žalobca uviedol, že spoločnosť Rieker, ktorej bola obuv zaslaná na posúdenie, je v tomto prípade jednoznačne osobou oprávnenou výrobcom na vykonávanie záručných vád, keďže sama je výrobcom. Ako výrobca v predmetnom vyjadrení uvádza, že u obuvi ručne šitej môže dôjsť k prepúšťaniu vlhkosti cez otvory, ktoré vznikajú pri šití. Táto informácia pre spotrebiteľa je uvedená na návodoch na použitie v krabici výrobku, ako aj na štítkoch na krabiciach je uvedené, že obuv nie je hydrofóbná. Má za to, že najkompetentnejšia osoba na podanie takého stanoviska sa k reklamácií vyjadrila a teda boli splnené všetky formálne náležitosti vybavenia reklamácie v súlade so zákonom. Jednoznačne je možné v súlade s výkladovým pravidlom a *minorí ad maius* vyložiť ustanovenie zákona o vydaní stanoviska osobou oprávnenou výrobcom na vykonávanie záručných opráv, že takéto stanovisko môže vydať aj samotný výrobca. Vychádzajúc z týchto argumentov považuje žalobca uloženie pokuty za neodôvodnené.

III.

Preskúvaným rozhodnutím č. SK/1081/99/2009 zo dňa 10.5.2010 žalovaný ako odvolací orgán odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Po preskúmaní obsahu spisu ako aj odvolania bolo zistené, že námietky žalobcu nemajú žiadny vplyv na zistený skutkový stav a jeho zodpovednosť zaň. Žalobca bol povinný dodržať požadovaný postup v prípade vybavovania reklamácie spotrebiteľa. Odvolací orgán má za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybné preukázaná.

Počas vykonanej kontroly žalobca ako predávajúci relevantným spôsobom nepreukázal, že by uplatnená spotrebiteľská reklamácia zo dňa 1.12.2008 bola vybavená zákonom stanoveným spôsobom. Zákon o ochrane spotrebiteľa ukladá predávajúcemu povinnosť zamietnuť reklamáciu len na základe odborného posúdenia v prípade, ak je táto uplatnená počas prvých 12 mesiacov od kúpy výrobku. Odborným posúdením sa v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie vyjadrenie znalca, alebo stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou oprávnenej výrobcov na vykonávanie záručných opráv, t.j. určenej osoby. Žalovaný podotkol, že novelou č. 397/2008 Z.z. sa za odborné posúdenie pokladá aj stanovisko osoby oprávnenej výrobcov na vykonávanie záručných opráv, pričom zákon v poznámke 7a) odkazuje na § 625 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie pojednáva o osobe - podnikateľovi určenému na opravu, ktorého postavenie však zákon podmieňuje jeho uvedeným v záručnom liste. V danom prípade podľa žalovaného žalobca ako predávajúci sám pripúšťa, že posúdenie reklamácie nebolo vykonané danými osobami, ale osobou, ktorú označil ako výrobcu. Avšak z predložených materiálov nevyplýva, že výrobcov predmetného výrobku je spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o.. Uvedená osoba nefiguruje ani v záručnom liste ako osoba určená na vykonávanie záručných opráv a v predloženom návode na ošetrovanie uvedená spoločnosť vystupuje len v pozícii dovozcu. Pre posúdenie celého prípadu je preto rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa. Výšku pokuty považoval žalovaný za primeranú k zistenému skutkovému stavu.

IV.

V žalobe zo dňa 13.7.2010 žalobca uviedol, že je toho názoru, že došlo k nedostatočne zistenému skutkovému stavu, pretože existujú 2 spoločnosti: 1. RIEKER OBUV s.r.o., ktorá je podľa výpisu z obchodného registra výrobcov a 2. Rieker Slovakia, spol. s r.o., ktorá dala odborné posúdenie ako osoba, ktorá môže v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa dať takéto odborné posúdenie. Spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o. bola ako dodávateľ predmetnej obuvi spoločnosťou RIEKER OBUV s.r.o. ako výrobcov stanovená ako osoba na vykonávanie záručných opráv. Žalobca má preto za to, že došlo k zámene subjektov, keďže sa všeobecne uvádzala spoločnosť Rieker ako výrobcu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nebol dostatočne zistený skutkový stav a z tohto dôvodu sú rozhodnutia oboch správnych orgánov nepreskúmateľné.

Žalobca je ďalej okrem iného toho názoru, že za osobu oprávnenú výrobcov na vykonávanie záručných opráv v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa je v súlade s výkladovým princípom a *minor ad maius* potrebné považovať aj samotného výrobcu, keďže v zmysle tohto ustanovenia je oprávnený poveriť na daný účel tretiu osobu. Preto prísne

reštriktívny výklad správneho orgánu § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa považuje žalobca za nesprávny.

Ďalej tvrdil, že si ako predávajúci svoju povinnosť na svoje náklady zaslať výrobok na odborné posúdenie splnil tým, že výrobok zaslal spoločnosti Rieker Slovakia, spol. s r.o., t.j. osobe oprávnenej na vykonávanie opráv v záručnej lehote i po nej. Pokiaľ je reklamácia oprávnená a reklamovaný výrobok je opraviteľný, žalobca zasiela tieto výrobky na opravu práve tejto spoločnosti. Preto trval na tom, že odborné posúdenie reklamovaného výrobku bolo dané osobou poverenou samotným výrobcom, t.j. osobou na to oprávnenou a navrhol, aby súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si zároveň právo na náhradu trov konania

V.

Ku skutočnostiam namietaným žalobcom predložil žalovaný súdu písomné vyjadrenie zo dňa 23.8.2010. Žalovaný okrem iného zastáva názor, že predávajúci je povinný nielen predložiť predmetné vyjadrenie, ale správne mu orgánu tiež hodnoverne preukázať, že vyjadrenie spĺňa požiadavky odborného posúdenia vyplývajúce z ust. § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca v priebehu správneho konania tvrdil, že vyjadrenie bolo vydané zo strany samotného výrobcu, a preto spĺňa požiadavky odborného posúdenia. S uvedeným tvrdením sa prvostupňový, aj odvolací správny orgán vysporiadal, pričom zistil, že v prípade spoločnosti Rieker Slovakia, spol. s r.o. sa nejedná o výrobcu a na námietky žalobcu tak oprávnene neprihliadal. Poukázal aj na tvrdenie žalobcu, že uvedená spoločnosť je určenou osobou podľa § 2 písm. n), čo sa však objavilo až v žalobe, pričom toto vyjadrenie je v rozpore s predchádzajúcimi vyjadreniami žalobcu uvádzanými v rámci správneho konania. Žalovaný súčasne zdôraznil, že v priebehu správneho konania a ani neskôr v priebehu súdneho konania žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by potvrdzoval jeho tvrdenia, že spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o. je ako určená osoba oprávnená vykonávať odborné posúdenie v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva žalovaný názor, že preskúmané rozhodnutia boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

VI.

Súd v konaní podľa druhej hlavy, piatej časti O. s. p. (§ 247 a nasl. O. s. p.) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v právnych medziach žaloby (§ 249 ods. 2 O. s. p.), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa (vymedzenie niektorých pojmov) na účely tohto zákona sa rozumie odborným posúdením vyjadrenie znalca alebo stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou, alebo stanovisko osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv.

Podľa § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného

posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie, ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením.

V preskúmvanej veci je sporný výklad pojmu odborné posúdenie podľa § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa odborným posúdením rozumie

- vyjadrenie znalca 6) alebo
- stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou, 7) alebo
- stanovisko osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv 7a) (ďalej len "určená osoba").

Podľa názoru žalobcu v odvolaní v súlade s výkladovým pravidlom a *minori ad maius* odborné posúdenie môže vydať aj samotný výrobca. Čiže podľa žalobcu spoločnosť Rieker, ktorej bola reklamovaná obuv zaslaná na posúdenie dňa 2.12.2008, je v tomto prípade osobou oprávnenou výrobcom na vykonávanie záručných vád, keďže sama je výrobcom. Dané tvrdenie žalobcu je rozporuplné a nie je z neho jasné, či žalobcom uvádzaná spoločnosť „Rieker“ je výrobcom alebo osobou oprávnenou výrobcom na vykonávanie opráv a ktorej z dvoch existujúcich spoločností (RIEKER OVUV s.r.o. a Rieker Slovakia, spol. s r.o.) bola reklamovaná obuv zaslaná na odborné posúdenie.

Z administratívneho spisu, konkrétne z listu zo dňa 8.12.2008 a letáčika pripojeného ku kontrolnému nákupu, je možné zistiť, že ide o spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o., dovozcu obuvi, ktorá podala „odborné vyjadrenie“ k predmetnej reklamáci. Avšak spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o., nie je výrobcom obuvi a zo žiadneho z predložených dokladov ani nevyplýva, že by bola osobou oprávnenou na vykonávanie záručných opráv.

V samotnej žalobe už žalobca, zrejme vedomý si svojho omylu v odvolaní aj v predchádzajúcich vyjadreniach v priebehu správneho konania, už poukázal na rozdiel medzi vyššie uvedenými spoločnosťami a uviedol, že spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o. ako dodávateľ obuvi bola výrobcom stanovená ako osoba oprávnená na vykonávanie záručných opráv, avšak nepreložil o tom žiaden dôkaz. Ďalej znovu poukázal na výkladové pravidlo v zmysle ktorého, za osobu oprávnenú na vykonávanie záručných opráv možno považovať aj výrobcu, čo však nijako nesvedčí v prospech žalobcu, keďže obuv bola zaslaná na posúdenie spoločnosti Rieker Slovakia, spol. s r.o., dodávateľovi obuvi resp. osoby oprávnenej na vykonávanie záručných opráv podľa tvrdení žalobcu.

Spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o., ktorej bola obuv zaslaná na posúdenie znalcom, nie je podľa zistení vyplývajúcich z obsahu administratívneho spisu autorizovanou, notifikovanou ani akreditovanou osobou tak ako to vyžaduje § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. Taktiež žalobca nepredložil žiaden doklad o tom, že by táto spoločnosť bola osoba oprávnená výrobcom na vykonávanie záručných opráv a nie je to možné vyvodiť ani z predmetu činnosti, ktorú má táto spoločnosť uvedenú v Obchodnom registri. Totiž v zmysle § 625 Občianskeho zákonníka by táto osoba musela byť uvedená minimálne v záručnom liste.

Súdu v tomto prípade neprináleží posudzovať subjektívnu stránku reklamácie, teda či reklamácia bolo opodstatnená, alebo nie, ale skúma iba formálny postup pri reklamáci a dodržanie príslušných zákonných ustanovení.

V dôsledku rozporu skutočností uvádzaných v odvolaní a v žalobe, nepreukázaniu, že spoločnosť Rieker Slovakia, spol. s r.o. je osobou oprávnenou výrobcom na vykonávanie záručných opráv, prihliadajúc na už vyššie uvedené skutkové okolnosti a k tomu prislúchajúcej právnej úpravy súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

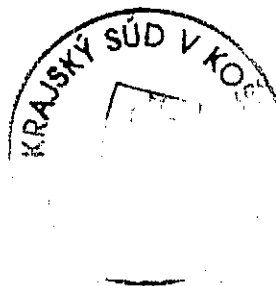
O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, pričom odvolanie musí byť písomné a v takom počte vyhotovení, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

V Košiciach 6. októbra 2011

Za správnosť vyhotovenia: Radoslava Majcherová

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Radoslava Majcherová", written below the typed name.